

sagt af Landborepræsentanterne, at længe inden Cyklisten ringer, ved Hesten, at der kommer nogen. Hesten har mærket Cyklens Nærmelse, inden Cyklisten giver Tegn. Hvis det er rigtigt, gælder det endnu mere om Automobileer. Selv om disse ere aldrig saa lydløse, er det klart, at de ere betydeligt tungere end Cykler, og hvis Cyklen kan advare Hesten paa Afstand, gælder det endnu mere om Automobilet. Derfor er det ganske sikkert rigtigt ved dette Lovforslag at tage Hensyn til, at det ved Forbikørsel bagfra mere gælder om at advare Kusken end Hesten. Vi fik den Gang i Cykleudvalget en Bestemmelse om Forbikørsel bagfra, som samlede alle Landborepræsentanterne om sig, og alle stemte for den her i Tinget, ogsaa den højttærede Justitsminister.

Man har nu saa lidt taget Hensyn til den Regel, at man slaar det ganske modsatte fast i et Ændringsforslag, og det uagtet et Par af Ændringsforslagene, der ellers ere stillede her, direkte ere udskrevne af Forslaget om Cyklekørsel. Vi indbydes nu altsaa til at tage en Stilling til Spørgsmaalet om Forbikørsel bagfra, der er ganske modsat den, som Tinget tidligere har vedtaget. Nu fordrer man nemlig, for at en Automobilist maa køre forbi bagfra, at Kusken skal give Tilladelsen. Der er ved dette Forslag nogle Besynderligheder. Der er Besynderlighed baade ved Redaktionen og ved selve Indholdet. Ved Redaktionen er der den Besynderlighed, at naar en Hest er i Bevægelse, ridende eller kørende, maa Automobilisten ikke køre frem bagfra uden Kuskens Tilladelse, men naar den selvsamme Hest staar stille, maa han godt køre forbi bagfra. Altsaa, en Hest, som staar stille afsadlet eller forspændt, mener man ikke kan blive sky, ligegyldig om Kusken er til Stede eller ikke; Automobilisten har Ret til at køre frem bagfra, saa snart Hesten holder, men saa snart Hesten er i Bevægelse, saa maa Automobilisten ikke køre frem, undtagen han udtrykkelig faar Kuskens Tilladelse til at køre frem. Det kan være, at Hesten er saaledes indrettet — det er mærkeligt, maa jeg sige, det stemmer heller ikke ganske med min Erfaring om Heste, men saaledes er i alt Fald Bestemmelsen. Men dernæst er der selve Realiteten, dette med Kuskens Til-

ladelse. Der er ingen Tvivl om, at det aldeles overvældende store Flertal af Kuske paa dette Punkt vil optræde paa en retskaffen og honnet Maade over for Automobilisterne, men at der findes Kuske, som ere ængstelige eller vrangvillige eller ondskabsfulde, er sikkert. Vi, som have oplevet Cyklekørselens Barndom her i Landet, vide af personlig Erfaring, at der kan findes Kuske, som drille, og hvis det kunde hænde over for Cyklerne, vil det ogsaa kunne træffe over for Automobileerne. Nu vil jeg tænke mig det Tilfælde, at der er en Sildepranger, som er bleven fornærmet, fordi han har en Kollega, som har haft Raad til at anskaffe sig et Automobil, og derfor kommer først til sine Kunder; han er derfor vred paa Automobileerne. Han kører nu med sine Sild gennem en Landsbygade, en Landevejs-gade, og der kommer et Automobil bagfra, og der raabes til ham fra Automobilisten, om han maa køre forbi. Saa siger han nej. Da skal Automobilet blive ved at holde Skridt med Sildeprangerens Køretøj; saa længe det er i Bevægelse, maa han i alt Fald ikke køre hurtigere, han maa køre lige klos op ad Hestene, inde ved Siden af Hestene, men han maa ikke køre forbi Hestene. Dette er dog en ejendommelig Ting. Nu er det, jeg siger, at det ikke kan hjælpe, at man vil sige til os: Automobilisten kan jo med Hensyn til Nattekørsel lægge sin Beregning saaledes, at han kan være i Hus i rette Tid. Han kan nemlig ikke gøre det, han ved ikke, hvornaar han møder en vrangvillig Kusk, hvis Heste ere forspændte en tungt belæst Fragtvogn, saa at Hestene gaa meget langsomt, en Kusk, som nægter Tilladelse til at køre forbi. Automobilisten kan altsaa paa en kort Strækning være meget længere Tid om at foretage en Tur, end han med nogen som helst Rimelighed kunde forudsætte, da han kørte hjemme fra. Lad os tage det Tilfælde, at en Mælkebonde fra Københavns Omegn anskaffer sig et Automobil for at bringe sine Varer her til Byen. Han kommer en Søndag Morgen paa Roskilde Landevej, og der møder han enten en Droskekusk, som er morgengnaven, eller en tungt belæst Fragtvogn, og Kusken nægter ham da at køre forbi. Hans Heste gaa i Skridt, og